

Tady stál kdysi dům

Waldemar Matuška

Tady stál kdysi dům,
domek malý, však z pevných trámů,
tady někdo svou vlastní mámu měl,
svou mámu měl.

Tady stál kdysi dům,
ale víš snad, jak oheň pálí,
zbyl jen popel a
nářek z dále zněl.

Dál dlouhá léta jdou,
čas chvátá dál,
kde dávnou suť zem skrývá,
dětský smích vám zpívá.

Tady stál kdysi dům,
malý domek co s hlínou srůstal.
jak se mohou zde dětská ústa smát.
Jak se jen smát.

Tady stál kdysi dům,
tady v ulici nad vsí býval,
kdepak je, kdo jej míval rád.

Dál dlouhá léta jdou,
kde dům dřív stál,
tam v kvítí město svítí,
píseň zní dál, zní dál.

Tady stál kdysi dům,
domek malý, však z pevných trámů,
tady někdo svou vlastní mámu měl,
Tady stál kdysi dům, tady stál kdysi dům,

Dál v kvítí město svítí, život šel dál.
Proud dnů jde dál (tady dům kdysi stál).
Proud dnů jde dál (tady dům kdysi stál), jde dál.